

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

БІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

З КУРСУ

**«ІНФЕКЦІЙНІ ТА ТРОПІЧНІ
ЗАХВОРЮВАННЯ»**

*ДЛЯ СТУДЕНТІВ ХІМІЧНОГО ТА БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТІВ
ДЕННОЇ ТА ЗАОЧНОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ*

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
імені І. І. МЕЧНИКОВА
2010

**КАФЕДРА МЕДИЧНИХ ЗНАНЬ ТА БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ І.І. МЕЧНИКОВА**

Методичні вказівки з курсу «Інфекційні та тропічні захворювання» призначено для студентів хімічного та біологічного факультетів денної та заочної форм навчання.

Укладачі:

Іванова І.В. – кандидат медичних наук, доцент

Гвозд'їй С.П. – кандидат педагогічних наук, доцент

Багаєва О.С. – кандидат біологічних наук, доцент

Майданюк Є.С. – викладач

Рекомендовано до друку
Вченою Радою біологічного факультету
Одеського національного університету
імені І. І. Мечникова
Протокол № 9 від 10 червня 2009 р.

Вступ

За минулі десятиріччя медицина досягла значних успіхів у боротьбі з інфекційними хворобами, особливо бактеріального походження. Винахід нових лікарських препаратів сприяв подоланню багатьох інфекцій. Але, на жаль, сьогодні спостерігається загострення епідемічної ситуації у зв'язку з набуттям резистентності патогенних мікроорганізмів до багатьох антибіотичних препаратів, появою нових вірусних хвороб, різким зростанням хворих на СНІД тощо.

Основною метою дисципліни «Інфекційні та тропічні захворювання» є набуття студентами теоретичних знань про етіологію, патогенез, загальні клінічні ознаки найбільш розповсюджених інфекційних хвороб, а також набуття умінь забезпечити головні профілактичні та протиепідемічні заходи, які необхідні фахівцям з біології і хімікам-фармацевтам.

Методичні вказівки з курсу «Інфекційні та тропічні захворювання» будуть сприяти поліпшенню засвоєнню знань студентами оскільки теоретичні та практичні знання, які вони отримують в аудиторії, можна закріпити під час самостійної роботи за даними методичними вказівками, займаючись самоперевіркою. Особливо корисними методичні вказівки будуть для підготовки студентів до заліку з дисципліни «Інфекційні та тропічні захворювання».

Розділ 1

Кишкові інфекції

1. Збудником черевного тифу є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

2. Джерелом інфекції черевного тифу є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

3. Шляхи передачі черевного тифу:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

4. Клінічні симптоми черевного тифу:

1. головний біль
2. біль у суглобах та м'язах
3. тривала висока температура
4. галюцинації
5. висип на шкірі
6. пронос у вигляді "горохового супу"
7. кишкова кровотеча

5. Профілактичні заходи при черевному тифі:

1. дезінфекція у вогнищі виявлення хвороби
2. боротьба з вошами
3. боротьба з комарами

4. застосування накомарників та москітних сіток
5. вакцинація осіб підвищеного ризику
6. профілактичний прийом лікарських препаратів
7. санітарний нагляд за водовідведенням, харчуванням

6. Збудником дизентерії є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

7. Джерелом інфекції дизентерії є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

8. Шляхи передачі дизентерії:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

9. Головні клінічні симптоми дизентерії:

1. схваткоподібний біль у животі
2. слиз і кров у фекаліях
3. блідість і сухість шкіри
4. погіршення зору і мовлення
5. збільшення частоти пульсу
6. запор
7. нудота, блювота

10. Профілактичні заходи при дизентерії:

1. ізоляція хворих

2. дезінфекція у вогнищі виявлення хвороби
3. боротьба з комахами
4. боротьба з гризунами
5. вакцинація осіб підвищеного ризику
6. профілактичний прийом лікарських препаратів

11. Збудником харчової токсикоінфекції є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

12. Джерелом харчової токсикоінфекції є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

13. Шляхи передачі харчової токсикоінфекції :

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. кров'яний

14. Клінічні симптоми харчової токсикоінфекції:

1. головний біль
2. біль у суглобах та м'язах
3. нудота, блювота, пронос
4. озноб
5. різке підвищення та зниження температури
6. тривала висока температура
7. біль у животі
8. висип на шкірі.

15. Профілактичні заходи при харчовій токсикоінфекції:

1. дезінфекція, дезінсекція

2. боротьба з комарами
3. застосування накомарників та москітних сіток
4. вакцинація осіб підвищеного ризику
5. профілактичний прийом лікарських препаратів
6. дотримання особистої гігієни
7. контроль якості продуктів харчування

16. Збудником сальмонельозу є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

17. Джерелом інфекції при сальмонельозі є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

18. Шляхи передачі сальмонельозу:

1. фекально-оральний
2. контактано-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. кров'яний

19. Клінічні симптоми сальмонельозу:

1. різкий біль у черевній порожнині
2. нудота, блювота, пронос
3. біль у суглобах та м'язах
4. висип на шкірі
5. судоми
6. смердючий пронос
7. знижений артеріальний тиск
8. зневоднення організму

20. Профілактичні заходи при сальмонельозі:

1. дезінфекція, дезінсекція, дератизація
2. боротьба з комарами
3. застосування накомарників та москітних сіток
4. вакцинація осіб підвищеного ризику
5. профілактичний прийом лікарських препаратів
6. дотримання особистої гігієни
7. контроль якості продуктів харчування

21. Збудником ботулізму є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

22. Джерелом інфекції ботулізму є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

23. Шляхи передачі ботулізму:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

24. Головні клінічні симптоми ботулізму:

1. біль у животі
2. слиз і кров у фекаліях
3. блідість і сухість шкіри
4. погіршення зору і мовлення
5. збільшення частоти пульсу
6. запор
7. висип на шкірі
8. порушення ковтання

25. Профілактичні заходи при ботулізмі:

1. дезінфекція
2. боротьба з комарами
3. застосування накомарників та москітних сіток
4. вакцинація осіб підвищеного ризику
5. дезінсекція
6. дотримання особистої гігієни
7. контроль якості продуктів харчування

26. Лікування ботулізму передбачає:

1. введення сироватки
2. промивання шлунку
3. промивання кишечника
4. антибіотики
5. жарознижуючі
6. анальгетики

27. Збудником холери є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

28. Джерелом інфекції холери є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

29. Шляхи передачі холери:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

30. Головні клінічні симптоми холери:

1. головний біль
2. стул у вигляді «горохового супу»
3. стул у вигляді «рисового відвару»
4. підвищення температури
5. загострені риси обличчя – «маска Гіпократа»
6. «руки прачки»
7. висип на шкірі
8. судоми

31. Профілактичні заходи при холері:

1. дезінфекція, дезінсекція
2. боротьба з комарами
3. застосування накомарників та москітних сіток
4. вакцинація осіб підвищеного ризику
5. профілактичний прийом лікарських препаратів
6. дотримання особистої гігієни
7. контроль якості продуктів харчування

32. Лікування холери:

1. введення сольових розчинів
2. промивання шлунку
3. активоване вугілля
4. антибіотики
5. кокарбоксілаза
6. вітамін С

Розділ 2

Інфекції дихальних шляхів

1. Збудником натуральної віспи є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші

5. гельмінти

2. Джерелом інфекції натуральної віспи є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

3. Шляхи передачі натуральної віспи:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

4. Клінічні симптоми натуральної віспи:

1. головний біль
2. біль в суглобах та м'язах
3. озноб
4. різке підвищення температури
5. слинотеча, слезотеча
6. галюцинації
7. поступовий висип на шкірі
8. блювота та пронос
9. маячня

5. Профілактичні заходи при натуральній віспі:

1. дезінфекція у вогнищі виявлення хвороби
2. вакцинація осіб підвищеного ризику
3. профілактичний прийом лікарських препаратів
4. боротьба з комарами
5. карантин
6. обсервація

6. Збудником грипу є:

1. бактерії
2. віруси

3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

7. Джерелом інфекції грипу є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

8. Шляхи передачі грипу:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

9. Головні клінічні симптоми грипу:

1. головний біль
2. біль у суглобах та м'язах
3. м'язова слабкість
4. підвищення температури
5. набряк обличчя
6. нежить
7. висип на шкірі
8. кашель

10. Профілактичні заходи при грипі:

1. ізоляція хворих
2. дезінфекція у вогнищі виявлення хвороби
3. боротьба з вошами
4. використання марлевих пов'язок
5. масова вакцинація населення
6. профілактичний прийом лікарських препаратів

11. Збудником туберкульозу є:

1. бактерії

2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

12. Джерелом інфекції туберкульозу є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

13. Основні шляхи передачі туберкульозу:

1. повітряно-крапельний
2. шлунково-кишковий
3. трансмісивний
4. побутовий
5. контактний

14. Зазначте правильні ствердження щодо зараження туберкульозом легенів:

1. через контакт з хворим на відкриту форму
2. через контакт з хворим на закриту форму
3. збудник є в організмі кожного, а захворювання є наслідком зниження імунітету

15. Проявами первинного туберкульозного комплексу є:

1. загальна слабкість, утомлюваність
2. пітливість
3. зниження апетиту
4. субфебрильна температура
5. збільшення периферичних лімфатичних вузлів
6. специфічні зміни у легенях на рентгенограмі
7. кашель з виділенням мокротиння

16. Формування каверн у легенях виникає частіше при такій формі туберкульозу:

1. туберкульозна інтоксикація
2. первинний туберкульозний комплекс

3. туберкульоз внутрішньогрудних лімфатичних вузлів
4. дисемінований туберкульоз легень
5. вогнищевий туберкульоз легень
6. інфільтративний туберкульоз легень

17. У дітей і осіб молодого віку найчастішою формою туберкульозу є

1. туберкульозна інтоксикація
2. первинний туберкульозний комплекс
3. туберкульоз внутрішньогрудних лімфатичних вузлів
4. дисемінований туберкульоз легень
5. вогнищевий туберкульоз легень
6. інфільтративний туберкульоз легень

18. Проявами туберкульозної інтоксикації у дітей і підлітків є:

1. загальна слабкість, утомлюваність
2. пітливість
3. зниження апетиту
4. субфебрильна температура
5. збільшення периферичних лімфатичних вузлів
6. специфічні зміни у легенях на рентгенограмі
7. кашель з виділенням мокротиння

19. Зазначте правильні ствердження щодо профілактики туберкульозу:

1. щеплення
2. здоровий спосіб життя
3. дотримання санітарно-гігієнічних умов
4. захисту від збудника туберкульозу немає

20. Профілактика туберкульозу:

1. ізоляція хворих на відкриту форму туберкульозу
2. ізоляція хворих на будь яку форму туберкульозу
3. госпіталізація і лікування хворих на туберкульоз
4. постійне обстеження осіб, які контактують з хворими
5. проведення один раз на рік флюорографічного обстеження населення
6. популяризація здорового способу життя
7. профілактика шкідливих звичок

Розділ 3

Дитячі інфекції

1. Збудником дифтерії є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

2. Джерелом інфекції дифтерії є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

3. Шляхи передачі дифтерії:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

4. Головні клінічні симптоми дифтерії:

1. підвищення температури
2. мигдалини збільшені, вкриті сірим нальотом
3. збільшення лімфатичних вузлів
4. тахікардія
5. набряк обличчя
6. блювота
7. цианоз вуст, носа, нігтів
8. висип на шкірі
9. судоми

5. Профілактичні заходи при дифтерії:

1. ізоляція хворих

2. провітрювання приміщень
3. профілактична вакцинація
4. боротьба з комарами
5. карантин у дитячих закладах
6. профілактичний прийом лікарських препаратів

6. Лікування дифтерії:

1. введення антидифтерійної сироватки
2. промивання шлунку
3. активоване вугілля
4. антибіотики
5. кокарбоксілаза
6. вітамін С

7. Збудником кору є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

8. Джерелом інфекції кору є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

9. Шляхи передачі кору:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

10. Головні клінічні симптоми кору:

1. головний біль
2. запалення навколоушної залози
3. блідість навколо вуст

4. підвищення температури
5. біль під час жування
6. світлобоязнь
7. висип на шкірі
8. п'ятна Копліка-Філатова

11. Профілактичні заходи при кору:

1. ізоляція хворих
2. провітрювання приміщень
3. профілактична вакцинація
4. боротьба з комарами
5. карантин у дитячих закладах
6. профілактичний прийом лікарських препаратів

12. Збудником багряниці є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

13. Джерелом інфекції багряниці є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

14. Шляхи передачі багряниці:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

15. Головні клінічні симптоми багряниці:

1. головний біль
2. запалення навколоушної залози
3. блідість навколо вуст

4. підвищення температури
5. біль під час жування
6. світлобоязнь
7. висип на шкірі
8. п'ятна Копліка-Філатова

16. Профілактичні заходи при багрянці:

1. ізоляція хворих
2. провітрювання приміщень
3. профілактична вакцинація
4. боротьба з комарами
5. карантин у дитячих закладах
6. профілактичний прийом лікарських препаратів

17. Збудником коклюшу є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

18. Джерелом інфекції коклюшу є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

19. Шляхи передачі коклюшу:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

20. Головні клінічні симптоми коклюшу:

1. головний біль
2. біль у суглобах та м'язах

3. м'язова слабкість
4. озноб
5. різке підвищення та зниження температури
6. напад кашлю із затримкою дихання
7. вдих зі свистом (реприз)
8. виділення мокротиння під час кашлю

21. Лікування коклюшу:

1. гаммаглобулін
2. промивання шлунку
3. симптоматичне
4. антибіотики
5. кокарбоксилаза

22. Профілактичні заходи при коклюші:

1. ізоляція хворих
2. провітрювання приміщень
3. профілактична вакцинація
4. боротьба з комарами
5. карантин у дитячих закладах
6. профілактичний прийом лікарських препаратів

23. Збудником вітряної віспи є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

24. Джерелом інфекції вітряної віспи є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

25. Шляхи передачі вітряної віспи:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий

3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

26. Головні клінічні симптоми вітряної віспи:

1. головний біль
2. висип на шкірі
3. кашель
4. підвищення температури
5. свербіж

27. Профілактика вітряної віспи:

1. карантин у дитячих закладах
2. ізоляція хворих
3. боротьба з комахами
4. провітрювання приміщень
5. вакцинація населення

28. Збудником паротиту є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

29. Джерелом інфекції паротиту є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

30. Шляхи передачі паротиту:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

31. Головні клінічні симптоми паротиту:

1. головний біль
2. запалення навколоушної залози
3. блідість навколо вуст
4. підвищення температури
5. біль під час жування
6. світлобоязнь
7. висип на шкірі
8. п'ятна Копліка-Філатова

32. Профілактичні заходи при паротиті:

1. ізоляція хворих
2. провітрювання приміщень
3. профілактична вакцинація
4. боротьба з комарами
5. карантин у дитячих закладах
6. профілактичний прийом лікарських препаратів

33. Збудником скарлатини є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

34. Джерелом інфекції при скарлатині є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

35. Шляхи передачі скарлатини:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. кров'яний
6. статевий

36. Головні клінічні симптоми скарлатини:

1. головний біль
2. біль в суглобах та м'язах
3. різке підвищення та зниження температури
4. тривала висока температура
5. висип на шкірі
6. біль у горлі, ангіна
7. блідість навколо вуст

Розділ 4

Кров'яні інфекції

1. Збудником висипного тифу є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

2. Джерелом інфекції висипного тифу є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

3. Шляхи передачі висипного тифу:

1. фекально-оральний
2. контактнo-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

4. Головні клінічні симптоми тифу:

1. головний біль
2. біль у суглобах та м'язах
3. м'язова слабкість

4. підвищення температури
5. набряк обличчя
6. симптом язика
7. висип на шкірі
8. кашель

5. Профілактичні заходи при висипному тифі:

1. госпіталізація хворих
2. дезінфекція у вогнищі виявлення хвороби
3. боротьба з вошами
4. боротьба з гризунами
5. вакцинація осіб підвищеного ризику
6. профілактичний прийом лікарських препаратів

6. Збудником малярії є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

7. Джерелом інфекції малярії є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

8. Шляхи передачі малярії:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

9. Головні клінічні симптоми малярії:

1. головний біль
2. біль в суглобах та м'язах

3. м'язова слабкість
4. озноб
5. різке підвищення та зниження температури
6. тривала висока температура
7. галюцинації
8. висип на шкірі

10. Профілактичні заходи при малярії:

1. дезінфекція у вогнищі виявлення хвороби
2. боротьба з вошами
3. боротьба з комарами
4. застосування накомарників та москітних сіток
5. вакцинація осіб підвищеного ризику
6. профілактичний прийом лікарських препаратів

11. Збудником чуми є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

12. Джерелом інфекції при бубонній формі чуми є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

13. Шляхи передачі бубонної форми чуми:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

14. Клінічні симптоми бубонної форми чуми:

1. головний біль

2. біль у суглобах та м'язах
3. м'язова слабкість
4. висока температура
5. хитка хода
6. біль у паху або пахві
7. збільшення регіональних лімфовузлів з наступним утворенням виразок

15. Основні шляхи передачі легеневої форми чуми:

1. повітряно-крапельний
2. шлунково-кишковий
3. трансмісивний
4. побутовий
5. контактний

16. Головні клінічні симптоми легеневої форми чуми є:

1. кашель
2. виділення скловидного мокротиння
3. виділення кривавого мокротиння
4. різучий біль у грудях
5. вираження жаху на обличчі
6. реприз

17. Профілактика чуми:

1. ізоляція та госпіталізація хворих
2. екстрена специфічна профілактика населення
3. карантин
4. проведення флюорографічного обстеження населення
5. популяризація здорового способу життя
6. обсервація
7. дезінфекція у вогнищі виявлення хвороби

18. Збудником туляремії є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

19. Джерелом інфекції туляремії є:

1. хвора людина
2. бактеріоносії
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

20. Шляхи передачі туляремії:

1. фекально-оральний
2. контактено-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

21. Головні клінічні симптоми туляремії:

1. головний біль
2. рум'янець
3. блідість навколо вуст
4. підвищення температури
5. збільшення регіональних лімфовузлів з наступним утворенням виразок
6. висип на шкірі
7. кашель

22. Профілактичні заходи при туляремії:

1. ізоляція та госпіталізація хворих
2. екстрена специфічна профілактика населення
3. карантин
4. проведення флюорографічного обстеження населення
5. популяризація здорового способу життя
6. обсервація
7. дезінфекція у вогнищі виявлення хвороби

23. Збудником сибірки є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

24. Джерелом інфекції сибірки є:

1. хвора людина
2. бактеріоносій
3. комахи
4. свійські тварини
5. гризуни

25. Шляхи передачі сибірки:

1. фекально-оральний
2. контактано-побутовий
3. повітряно-крапельний
4. трансмісивний
5. статевий
6. кров'яний

26. Головні клінічні симптоми сибірки:

1. карбункули на шкірі
2. виділення кривавого мокротиння
3. збільшення лімфатичних вузлів
4. висип на шкірі
5. вираження жаху на обличчі
6. менингеальний синдром
7. враження опорно-рухового апарату
8. судоми

27. Профілактика сибірки:

1. ізоляція та госпіталізація хворих
2. екстрена специфічна профілактика населення
3. карантин
4. проведення флюорографічного обстеження населення
5. популяризація здорового способу життя
6. обсервація
7. дезінфекція у вогнищі виявлення хвороби

Розділ 5

Інфекції, що передаються статевим шляхом

1. Назвіть, яким шляхом передається ВІЛ:

1. проколювання вух, нанесення татуювання
2. статевий контакт з ВІЛ інфікованим
3. користування одним і тим самим посудом з ВІЛ інфікованим
4. пошкодження шкіри або слизових оболонок нестерильним медичним інструментарієм
5. укуси кровосисних комах
6. від інфікованої матері плоду під час вагітності, пологів
7. годуванні дитини грудним молоком ВІЛ-інфікованою матір'ю

2. Назвіть, яким шляхом гарантовано не передається ВІЛ від однієї людини до іншої:

1. проколювання вух, нанесення татуювання
2. користування однією зубною щіткою з ВІЛ інфікованим
3. статевий контакт з ВІЛ інфікованим
4. користування одним і тим самим посудом з ВІЛ інфікованим

3. Назвіть, яким шляхом не передається ВІЛ від однієї людини до іншої:

1. пошкодженні шкірних покривів, або слизових оболонок нестерильним медичним інструментарієм
2. укуси кровосисних комах
3. від інфікованої матері плоду під час вагітності, пологів
4. годуванні дитини грудним молоком ВІЛ-інфікованою матір'ю

4. Чи може ВІЛ-інфікована людина чи хвора на СНІД, заразити інших при кашлі, чиханні?

1. так, але тільки у випадку якщо людина вже хвора на СНІД
2. так
3. ні

5. СНІДом не можна заразитися, коли пити з однієї склянки або доїдати бутерброд носія ВІЛ:

1. так
2. ні
3. іноді

6. Навіть після одного статевого контакту можна заразитися вірусом імунодефіциту людини:

1. так
2. ні
3. іноді

7. Діапазон часу від зараження вірусом імунодефіциту людини до появи симптомів хвороби може тривати:

1. декілька років
2. декілька годин
3. декілька місяців
4. декілька тижнів

8. Тестування на СНІД завжди дає надійні результати.

1. так
2. ні
3. залежно від типу вірусу

9. Симптоми СНІДу схожі на симптоми інших хвороб.

1. так
2. ні
3. залежно від типу вірусу

10. Які симптоми захворювання на СНІД?

1. безпричинне тривале підвищення температури
2. постійна втомлюваність
3. безпричинна втрата ваги
4. безпричинне підвищення ваги
5. збільшення лімфатичних вузлів на шиї, у паху
6. висипання на шкірі
7. підвищення пітливості вночі
8. сухість шкірних покривів

11. Правильне та своєчасне користування презервативом перешкоджає зараженню вірусом СНІДу

1. так
2. ні
3. іноді

12. Збудником сифілісу є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

13. Джерелом зараження сифілісом є:

1. тварини хворі на сифіліс
2. хвора на сифіліс людина
3. кровосисні комахи

14. Шляхи зараження сифілісом:

1. статевий
2. повітряно-крапельний
3. трансмісивний
4. контактний
5. фекально-оральний

15. Твердий шанкр це:

1. виразка яскраво-червоного кольору з гостро запальними явищами
2. безболісна ерозія кольору “зіпсованого сала”
3. виразка круглої або овальної форми
4. виразка блюдцеподібної форми без гострозапальних явищ

16. Проявами первинного періоду сифілісу є:

1. наявність первинного склерозу
2. збільшення регіональних лімфовузлів
3. наявність рожевого висипу на шкірі
4. збільшення всіх лімфатичних вузлів (поліаденіт)
5. позитивна реакція Вассермана

17. За класифікацією вторинний сифіліс буває:

1. серонегативним
2. серопозитивним
3. свіжим
4. рецидивним
5. прихованим

18. Висипання вторинного періоду поділяються на:

1. вузликові
2. плямисті
3. фолікулярні
4. пустульозні
5. пігментні

19. Для першого висипання вторинного періоду сифілісу характерні:

1. висока температура
2. симетричність розміщення елементів на шкірі
3. розміщення висипу рівномірно і безладно
4. розміщення висипу групами, купками
5. поява висипань поступово, “поштовхами”
6. утворення із висипних елементів дуг і кілець
7. правильні округлі обриси елементів і різкі їх границі
8. значна кількість висипних елементів

20. Найчастіша локалізація розеол:

1. бокові поверхні тулуба
2. долоні і підшви
3. груди
4. живіт
5. передпліччя
6. обличчя

21. Для повторних висипань при рецидивному сифілісі характерні:

1. висока температура
2. симетричність розміщення елементів на шкірі
3. розміщення висипу рівномірно і безладно
4. розміщення висипу групами, купками
5. поява висипань поступово, “поштовхами”
6. утворення із висипних елементів дуг і кілець
7. правильні округлі обриси елементів і різкі їх границі
8. значна кількість висипних елементів

22. При ураженні ротової порожнини гумозними сифілідами з'являються:

1. гугнявий голос
2. розлади ковтання
3. деформація тканин м'якого піднебіння
4. запалення мигдалин
5. деформація тканин язичка

23. За класифікацією третинний період сифілісу буває таким:

1. спинна сухотка

2. ранній сифіліс нервової системи
3. широкі кондиломи
4. прогресивний параліч
5. папульозні сифіліди
6. вісцеральний сифіліс

24. У третинному періоді сифілісу розвиваються:

1. спинна сухотка
2. ранній сифіліс нервової системи
3. широкі кондиломи
4. прогресивний параліч
5. папульозні сифіліди
6. вісцеральний сифіліс
7. твердий шанкр

25. Збудником гонореї є:

1. бактерії
2. віруси
3. гриби
4. найпростіші
5. гельмінти

26. Джерелом зараження гонореєю є

1. тварини хворі на гонорею
2. хвора на гонорею людина
3. кровосисні комахи

27. Шляхи зараження гонореєю:

1. статевий
2. повітряно-крапельний
3. трансмісивний
4. контактний
5. фекально-оральний

28. Ознаками гострої гонореї є

1. різь при сечовипусканні
2. гнійне виділення з уретри
3. висип навколо отвору уретри
4. почервоніння і набряк отвору уретри

29. Неправильне лікування гострої гонореї у чоловіків може призвести до:

1. повного одужання завдяки власному імунітету
2. хронічного уретриту
3. запалення передміхурової залози
4. поступового стихання симптомів хвороби
5. фімозу

30. Гостра неускладнена гонорея жінок призводить до розвитку:

1. ендocerвіциту
2. уретриту
3. ендометриту
4. аднекситу
5. бартолініту
6. проктиту

31. Висхідна гонорея жінок призводить до розвитку:

1. ендocerвіциту
2. уретриту
3. ендометриту
4. аднекситу
5. бартолініту
6. проктиту

Ключ до тестів

розділ № питання	1 Кишкові інфекції	2 Інфекції дихальних шляхів	3 Дитячі інфекції	4 Кров'яні інфекції	5 Інфекції, що передаються статевим шляхом
1	1	2	1	1	1,2,4,6,7
2	1,2	1	1	3	4
3	1	2,3	1,2	4	2
4	1,3,5,6,7	1,3,4,7,9	1,2,3,4,5,7,9	1,3,4,5,6,7	3
5	1,5,7	1,2,5,6	1,2,3,5	1,2,3,5	1
6	1,4	2	1,4,5,6	4	1
7	1,2	1	2	3	1,3,4
8	1	3	1	4	2
9	1,2,3	1,2,3,4,5,6,8	3	1,2,4,5	1
10	1,2,3	1,4,5,6	1,4,6,7,8	3,4,6	1,2,3,5,6,7
11	1	1	1,2,3,5	1	1
12	1,2	1,4	2	1,5	1
13	1	1,2,5	1	2,4	2
14	1,3,4,7	1,3	3	1,4,6,7	1,4
15	1,6,7	1,2,3,4,6	1,4,7	1,2,3,5	2,3,4
16	1	5,6	1,2,5	1,3,4,5	1,2,5
17	1,4	1,2,3	2	1,2,3,6,7	3,4,5
18	1	1,2,3,4,5,6	1	1	1,2,4,5
19	1,3,5,6,7,8	1,2,3	3	3,5	2,3,5,7,8
20	1,6,7	1,3,4,5,6,7	6,7,8	1,2,3,4	1,3,4,5
21	1	*	3	1,2,3,4,5,6	1,2,4,6
22	4	*	1,2,3,5	1,2,7	1,2,3,5
23	1	*	2	1	1,2,4,6
24	1,4,5,8	*	1	1	1,2,4,6
25	1,6,7	*	3	1,2	1
26	1,2,3,4	*	2,4,5	1,2,3,6	2
27	1	*	1,2,4	1,2,6,7	1
28	1,2	*	2	*	1,2,4
29	1	*	1	*	2,3,4
30	3,5,6,8	*	3	*	1,2
31	1,3,4,5,7	*	2,4,5	*	3,4,5
32	1,4,5,6	*	1,2,5	*	*

33	*	*	1	*	*
34	*	*	1	*	*
35	*	*	3	*	*
36	*	*	1,4,5,6	*	*

Література

1. Вазманова Ж.Т. Инфекционные и паразитарные болезни. – К.: Здоров'я, 2000. 342 с.
2. Венерические болезни: Справочник / Н. З. Яговдик, М. В. Качук и др.; Под общ. Ред. Н.З.Яговдика. – Минск: Беларуская навука, 1998. – 342 с.
3. Джилл Таббот-Генри, Каролин Смит. Роль консультирования в профилактике и лечении инфекций, передаваемых половым путем // Планирование семьи. – 2000. – № 7. С. 51-54.
4. Носов С.Д. Детские инфекционные болезни. – изд. 4-е. – М.: Медицина, 1973. – 536 с.
5. Руководство по клинике, диагностике и лечению опасных инфекционных болезней / Под ред. В.И.Покровского и К.С.Иванова. – М.: Медицина, 1994. – 220 с.
6. Савчак В., Галникіна С. Хвороби шкіри. Хвороби, що передаються статевим шляхом: Підручник. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2001. – 507 с.
7. Сайт ВООЗ <http://www.who.org>
8. Соринсон С. Н., Шкарин В. В. Краткий справочник по инфекционным болезням (диагностика, терапия, профилактика). – Нижний Новгород: Нижегородская государственная медицинская академия, 1998. – 404 с. – Карманный справочник врача. Серия «Инфекционные болезни».
9. Соринсон С.Н., Шкарин В.В. Краткий справочник по инфекционным болезням. – Нижний Новгород: Изд. Нижегородской государственной медицинской академии, 1998. – 404 с.
10. Фещенко Ю.І., Мельник О.В., Кобилянська А.В. Хіміорезистентний туберкульоз. – К., 2003. – 134 с.
11. Черкасский Б.Л. Справочник по особо опасным инфекциям. – М.: Медицина, 1996. – 160 с.
12. Шувалова Е.П. Инфекционные болезни. Изд. 4-е. М.: Медицина, 1995. – 560 с.

Навчальне видання

Іванова І.В., Гвоздій С.П., Багасва О.С., Майданюк Є.С.

**МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
З КУРСУ
«ІНФЕКЦІЙНІ ТА ТРОПІЧНІ ЗАХВОРЮВАННЯ»**

*для студентів хімічного та біологічного факультетів
денної та заочної форм навчання*

Видано в авторській редакції

Підп. до друку 28.05.2010. Формат 60x90/16.
Гарн. Таймс. Тираж 50 прим.

Редакційно-видавничий Центр
Одеського національного університету
імені І.І. Мечникова,
65082, м. Одеса, вул. Єлісаветинська, 12, Україна
Тел.: (048) 723 28 39